

[Udenrigsministeren]

en gang understreget, at De Tolv ser med dyb bekymring på denne sag – og i øvrigt på den generelle menneskerettighedssituation i Iran.

De to spørgsmål er – sammen med terrorisme – da også i Edinburgh-beslutningen nævnt som nogle af de højest prioriterede områder for den kritiske dialog, som EF har med Iran. Det slås endvidere fast, at forbedringer på bl.a. disse områder vil være bestemmende for, i hvilket omfang tættere relationer kan udvikles mellem EF og Iran.

I fuld overensstemmelse med Edinburgh-beslutningen var Danmark sammen med de øvrige EF-lande medforslagsstiller til den på den seneste generalforsamling i FN vedtagne resolution nr. 47/146 om menneskerettighedssituationen i Iran, som kraftigt fordømmer de iranske krænkelser på området.

Iran er også blevet underkastet særskilt behandling på FN's Menneskerettighedskommissions 49. samling i Genève i år. Med de tolv EF-lande som forslagsstillere vedtoges en resolution om menneskerettighedssituationen i Iran, som ud over en kraftig fordømmelse af menneskerettighedssituationen i Iran også indeholder en kraftig fordømmelse af fatwaen mod Rushdie. Teksten er på dette område skærpet markant i forhold til tidligere års.

Sammen med vore EF-partnere og bilateralt vil Danmark selvsagt fortsætte presset på de iranske myndigheder for at formå Iran til fuldt ud at efterleve folkeretten samt internationale forpligtelser og normer på menneskerettighedsområdet.

Spm. nr. S 871

Til statsministeren (24/5 93) af:

Riishøj (SF):

»Vil statsministeren leve op til givne løfter om, at udgifter til flygtningemodtagelse i Danmark kun op til et vist loft kan finansieres ud af ulandsmidlerne, og vil statsministeren, nu hvor loftet er nået, i overensstemmelse hermed lade indkvartering af flygtninge i Danmark finansiere ad anden vej end via u-bistandsmidlerne?«

Begrundelse

Ved regeringens tiltrædelse og under Folketingets åbningsdebat gav statsministeren tilsagn om, at udgifterne til flygtningemodtagelse i Danmark kun op til en vis grænse kan finansieres ud af ulandsmidlerne. Da denne over-

grænse nu er nået, vil spørgeren gerne have bekræftet, at regeringen vil leve op til tilsagnet.

Svar (25/6 93):

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne indledningsvis fremhæve, at baggrunden for det udgiftspolitiske emne, som spørgeren rejser, er dybt alvorlig.

Som følge af krigen og de alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i det tidligere Jugoslavien oplever Europa i disse år nærmest en eksplosion i flygtningetallet. Der skønnes at være 2 millioner flygtninge i det borgerkrigsramte tidligere Jugoslavien, og en stor del af dem søger meget forståeligt ud af området, så langt væk fra krigen og volden som muligt.

Det er, som det fremgår af »En ny start«, regeringens grundlæggende holdning, at vi skal være med til at hjælpe disse mennesker i nød og på flugt.

Borgerkrigen i Jugoslavien har da også betydet en voldsom tilstrømning af asylansøgere til Danmark i det seneste år. Den stærkt forøgede tilstrømning har medført store merudgifter på asylområdet til bl.a. etablering af asylcentre m.v. Den statslige udgift på flygtningeområdet forventes i år at blive på i alt ca. 6,3 mia. kr., hvoraf ca. 3,1 mia. kr. er såkaldte præasyludgifter.

Udgiften til flygtninge er en del af Danmarks internationale indsats og må vurderes i sammenhæng med de øvrige udgifter til den internationale indsats. Det er også baggrunden for, at udgiften til den del af asylansøgerne, som kommer fra udviklingslande, i de senere år delvis er blevet finansieret af rammen på 1 pct. af BNI til Danmarks bistand til udviklingslandene. Således blev 633 mio. kr. af præasyludgifterne i 1992 finansieret af denne ramme.

Jeg mener, at det på baggrund af de alvorlige omstændigheder er nødvendigt og rimeligt, at udgifterne ved at hjælpe mennesker i nød og på flugt fra udviklingslande, hvortil det tidligere Jugoslavien efter internationale regler indtil videre er medregnet, i et vist omfang finansieres af den danske udviklingsbistand. Dette er særlig velbegrundet, når dette er i fuld overensstemmelse med de internationalt anerkendte regler i OECD-regi for udviklingsbistand.

Det er i den sammenhæng værd at bemærke, at Danmark med en udviklingsbistand på 1 pct. af BNI – sammen med Norge – ligger helt